

sely om man ikke fandt det i og for sig rigtig — at indstille og anbefale, at Beløbet delvis skal tages gennem en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten. Det var jo et af de Krav, som vi fra vor Side mente at burde stille og fastholde.

Endelig er man ogsaa gaaet ind paa, at det samme Forhold mellem Fordelingen mellem de indirekte Skatter og de direkte Skatter, som oprindeligt var foreslaaet af Ministeren og vedtaget i Folketinget, blev bibeholdt. Og endvidere er man gaaet ind paa, at den stigende Skala for Formuebeskatningen, som vi første Gang indførte i Forbindelse med Forsvarslovene ved den da vedtagne Forsvarsskat, skal gennemføres for al Formuebeskatning til Staten. Det var ogsaa et af de Krav, som vi fra vor Side have ment at burde fastholde, idet det ellers i Virkeligheden vilde have været et Tilbageskridt fra de bestaaende Forhold set fra Venstres Opfattelse af, hvilke Principper der bør lægges til Grund for Statsskatteudskrivningen. Jeg erkender, at der fra de konservative Partiers Side paa disse forskellige vigtige Punkter, og ogsaa paa andre af mindre Betydning, er vist stor Imødekommenhed. Jeg erkender dette, og jeg paaskønner det meget.

Heller ikke skal jeg komme meget ind paa de foreliggende Lovforslags Enkeltheder; jeg kan undlade dette, saa meget mere, som jeg desangaaende i alt væsentligt kan henholde mig til den udførlige Redegørelse, som den ærede Ordfører (Bramsen), der jo i dette Tilfælde ogsaa er Ordfører for mine Gruppetæller og mig i Fællesudvalget, fremsatte. Jeg finder kun Anledning til overfor de Udtalelser, man har set fremsatte om, at man ved den Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten, vi nu gaa til, særlig rammer de mindre velstillede og snarere vilde give Lettelser for de bedre stillede, at gøre opmærksom paa, at dette er ganske urigtigt. Jeg skal ikke trætte med mange Eksempler for at paavise det urigtige i disse Paastande. Jeg skal kun nævne et enkelt, nemlig at en Familie paa Landet med 3 Børn, der har en Indtægt af 1,240 Kr. eller derunder, endogsaa faar en lille Lempelse af den Formue- og Indtægtsskat til Staten, som den har efter de nugældende Beskatningslove. Selvfølgelig er Lettelsen ikke stor — det kan den ikke blive, thi den Skat, den svarer, er jo i det hele lille —, men det bliver dog en Lettelse. — Saa den Tale, at vi ved det, der nu foreslaas, særlig gaa til at forøge de mindre velstillede Formue- og Indkomstsskat, er

ganske urimelig. Og de allerfleste Familier paa Landet — og omtrent det tilsvarende vil jo gælde for Byerne og for København —, der have 3 Børn og ikke have over 1,600 Kr. i Indtægt, ville faa en Lettelse; der er enkelte, der faa en 5 Øres eller 10 Øres Paalæg; det beror paa, om der bliver noget af deres Skatteindtægt, der ikke bliver Genstand for Beskatning, idet den skattepligtige Indtægt skal være delelig med 50. Nej, først for dem, der have en Skatteindtægt af 1,600 Kr. og derover, bliver der en virkelig Forøgelse af den Formue- og Indkomstsskat, de skulle svare til Staten. Og denne Forøgelse vil i Virkeligheden stadig stige, jo højere man kommer op, ikke blot absolut set, men ogsaa forholdsvis i Forhold til Skatten efter de nugældende Skattelove. I øvrigt skal jeg om Enkelthederne kun sige, at jeg glæder mig over, at den Bestemmelse, der blev sat ind her i Landstinget, at Kreditforeningerne skulde svare Skat, nu gaar ud. Det vilde sikkert være ganske urigtigt at paalægge Kreditforeningerne Skat; det vilde jo kun være at paalægge Kreditforeningernes Skyldnere en yderligere Beskatning, ikke i Forhold til deres Formue, men i Forhold til deres Gæld. Og selv om der kan være Mangler ved Beskatningen af Formue og Indkomst, staa disse Mangler jo aldeles ikke i Forhold til dem, der ere ved Beskatning af Gæld; det er den alldaaeligste Skattebasis, man kan tænke sig. Endelig sætter jeg ogsaa megen Pris paa, at man nu i Modsætning til, hvad der var Tilfældet i Landstingets Affattelse, gaar til at gøre Presset ens med Hensyn til at faa Indkomst- og Formueangivelser frem. Jeg tror, det var nødvendigt, at man stillede det ens, naar Forslaget skulde blive modtaget med lige Velvillie fra alle Sider.

Foranlediget af den højtærede Ordførers Udtalelser maa jeg desværre endnu gøre et Par Bemærkninger. Den højtærede Ordfører udtalte, at man nu gik til at gøre Hypotekforeningerne skattepligtige, hvad de ikke vare efter Landstingets Forslag, saa vidt jeg hørte det. Dette tror jeg er en Fejltagelse af den ærede Ordfører. Jeg tror, at Hypotekforeningerne vare skattepligtige efter Landstingets Forslag. Det vilde ogsaa være ganske urimeligt, hvis man gjorde Kreditforeningerne skattepligtige, ikke ogsaa at gøre Hypotekforeningerne skattepligtige. Men jeg tror, at de vare skattepligtige før. Men det, man nu har gjort, er kun, at man i et og alt har sidestillet dem